

Αριθμός Απόφασης: 5331 /2017

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Δ' ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

Σ υ ν ε δ ρ ι α σ ε δημόσια στο ακροατήριο του στις 11 Ιανουαρίου 2017, με δικαστή την Χριστίνα Χατζηδήμου. Πρωτοδική Δ.Δ. και με γραμματέα την Παναγιώτα Κιρμπάση, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την προσφυγή με ημερομηνία κατάθεσης 10-5-2007

του Χ. Μ. του Α., κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός ....., ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου,

κατά του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (Ι.Κ.Α. -Ε.Τ.Α.Μ.). και ήδη «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.)» ως οιονεί καθολικός διάδοχος αυτού (άρθρο 51 του ν. 4387/2016, Α' 85) που εδρεύει στην Αθήνα, εκπροσωπείται εν προκειμένο από τον Διευθυντή του και παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Βασιλείου Κούβελα.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στα στοιχεία της δικογραφίας.

Το Δικαστήριο, αφού μελέτησε τη δικογραφία.

Σκέφθηκε σύμφωνα με το Νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την υπό κρίση προσφυγή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. 3675333, 4045910. 3096572, 3096571, 5962265 ειδικά έντυπα παραβόλου σειράς Α), ο προσφεύγων επιδιώκει την ακύρωση της .../συν 2/22.01.2007 απόφασης της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Κ.) του Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Ευόσμου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκαν, κατά πλειοψηφία, ενστάσεις του κατά των ...../2005 και ...../2005 Πράξεων Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.) και κατά των ...../2005 και ...../2005

Πράξεων Επιβολής Πρόσθετης Επιβάρυνσης Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.Ε.) του ίδιου Υποκαταστήματος ύψους 20.436,54 ευρώ, 6.432,83 ευρώ, 14.305,18 ευρώ, 2.894,77 ευρώ αντίστοιχα. Η προσφυγή που εισάγεται στο αρμόδιο Δικαστήριο ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα και γι' αυτό πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω στην ουσία της.

2. Επειδή, το άρθρο 2 παρ. 1 του α.ν.1846/1951 "Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" (ΦΕΚ 179 Α'), όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 παρ.1 του ν.4476/1965 (ΦΕΚ 103 Α'), ορίζει μεταξύ άλλων, ότι υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στην ασφάλιση του νόμου αυτού, τα πρόσωπα τα οποία παρέχουν μέσα στα όρια της χώρας κατά κύριο επάγγελμα εξαρτημένη εργασία με αμοιβή, ότι η έννοια του κυρίου επαγγέλματος δεν αποκλείει την ασφάλιση προσώπων με μειωμένη απασχόληση, εφόσον δεν έχουν άλλη κύρια πηγή βιοπορισμού και ότι σε περίπτωση που η διάκριση μεταξύ εξαρτημένης ή μη εργασίας και κυρίου ή μη επαγγέλματος κάποιου προσώπου είναι δυσχερής, τότε το πρόσωπο τούτο θεωρείται ως υπαγόμενο στην ασφάλιση. Περαιτέρω, το άρθρο 26 του α.ν.1846/1951 στο οποίο προβλέπονται οι υπόχρεοι για την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών όπως και ο τρόπος καταβολής τους, ορίζει στην παράγραφο 9, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 παρ.3 του ν.δ.4104/1960 (ΦΕΚ 147 Α'), συμπληρώθηκε με το άρθρο 20 παρ.2 του ν.1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α'), αντικαταστάθηκε η περ. β με την παρ. 2 άρθρο 2 του ν.2556/1997 (ΦΕΚ. 270 Α') και συμπληρώθηκε η περ. στ με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, ότι: «Προς εξακριβώσιν των εκάστοτε υπαγομένων εις την ασφάλισιν προσώπων, του αριθμού τούτων και των καταβλητέων εισφορών, οι εργοδότες υποχρεούνται: α) Να μεριμνούν δια τον εφοδιασμόν των απασχολουμένων παρ' αυτοίς προσώπων δια ασφαλιστικής ταυτότητος, β) Να τηρούν τις οριζόμενες, από Κανονισμό, καταστάσεις προσωπικού και να φυλάττουν αυτές επί δεκαετία, γ) Να επιτρέπωσιν εις τα δια Κανονισμού ορισθησόμενα όργανα του Ι.Κ.Α. και του Κράτους, την εξέτασιν των ως άνω καταστάσεων, των εμπορικών των βιβλίων και παντός ετέρου στοιχείου, ως και την

επιτόπιον έρευναν προς διαπίστωση της ακριβείας των εν αυτοίς εγγράφων. Οι εργοδότες υποχρεούνται να παρέχουν ωσαύτως εις τα εν λόγω όργανα, πάσαν πληροφορίαν δυναμένην να καταστήση ευχερή και αποτελεσματική την ενάσκησιν του ελέγχου, προς εξασφάλισιν της καλής εφαρμογής του παρόντος νόμου και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησομένων Κανονισμών... δ) Να υποβάλλουν εις τας υπηρεσίας του Ι.Κ.Α. κατά τα ειδικώτερον εν τω κανονισμώ ορισθησόμενα, αντίγραφα των περιών των εδάφιν α' καταστάσεων, ε) Να χορηγούν, εφόσον πρόκειται περί φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, κατά την εξόφληση των αποδοχών του προσωπικού τους, εκκαθαριστικό σημείωμα ή σε περίπτωση εφαρμογής μηχανογραφικού συστήματος ανάλυση μισθοδοσίας. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να απεικονίζονται αναλυτικά οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, ως και οι κρατήσεις που έγιναν σ' αυτές, στ.) Να καταχωρούν σε θεωρημένο και ειδικό προς τούτο έντυπο τους προσλαμβανόμενους μισθωτούς τους αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αυτοί αναλάβουν εργασίαν....», και στην παράγραφο 11 περιπτ. α' υποπερίπτ. αβ' του ίδιου άρθρου, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 60 παρ.2 του Ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'). ορίζεται ότι: «Πράξη Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.) συντάσσεται σε βάρος των εργοδοτών οι οποίοι παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου, με συνέπεια να δυσχεραίνεται η εξακρίβωση των προσώπων που υπάγονται στην ασφάλιση, καθώς και οι εισφορές που πρέπει να καταβληθούν. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη επιβολής εισφορών συντάσσεται κατά την κρίση των αρμοδίων οργάνων του Ι.Κ.Α.». Στα άρθρα δε 23 έως 26 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α. (Α.Υ.Ε. 55575/1.479/1965-Β' 816) καθορίζονται τα σχετικά με τη διενέργεια του ελέγχου υπαγωγής στην ασφάλιση από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. και οι υποχρεώσεις των εργοδοτών και ασφαλισμένων κατά τον έλεγχο. Τέλος, με το άρθρο 13 του πδ. της 27ης Ιουλίου 1932 «Περί Κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί οκταώρου εργασίας διατάξεων», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του νδ515/1970 (Α' 95)

και συμπληρώθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν.1082/1980 (Α' 250). θεσπίζεται υποχρέωση των εργοδοτών να υποβάλλουν τους μήνες Μάιο και Οκτώβριο κάθε έτους στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας για θεώρηση πίνακες του προσωπικού που απασχολούν. Στους πίνακες αυτούς πρέπει να εμφανίζονται, μεταξύ άλλων οι ώρες έναρξης, διαλείμματος, διακοπής και λήξης της ημερήσιας εργασίας κάθε μισθωτού. Επιπροσθέτως, με τη διάταξη της παραγράφου 8Α του προαναφερόμενου άρθρου 26 του Α.Ν.1846/1951, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 57 του Ν.2676/1999, ορίστηκε, μεταξύ άλλων ότι ο εργοδότης, σύμφωνα με τις διατάξεις όπως ισχύουν κάθε φορά, υποχρεούται να τηρεί τα ακριβή στοιχεία απασχόλησης, ασφάλισης και αμοιβής των εργαζομένων του τα οποία εντός των νομίμων προθεσμιών πρέπει να καταχωρίζει στα προβλεπόμενα έντυπα ή μαγνητικά μέσα και να τα υποβάλλει στις υπηρεσίες του Ι.Κ.Α.. Ο εργοδότης που παραβαίνει τις ανωτέρω υποχρεώσεις του επιβαρύνεται με πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών, ίση καταρχήν με το 30% των οφειλόμενων εισφορών από τις αιτίες αυτές, για δε τις επιχειρήσεις που ελέγχονται μέσω μηχανογραφικών συστημάτων ίση με το 50%. Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, εάν ο εργοδότης τηρεί προσηκόντως τα στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές και τις εν γένει επιβαλλόμενες υποχρεώσεις για την ασφάλιση του απασχολούμενου προσωπικού, τα ελεγκτικά όργανα του Ι.Κ.Α. φέρουν το βάρος της απόδειξης ότι τα δεδομένα που προκύπτουν από τα στοιχεία που τηρεί ο εργοδότης είναι εικονικά. Εάν, αντιθέτως, ο εργοδότης δεν τηρεί τις υποχρεώσεις που θεσπίζονται από τις διατάξεις αυτές, τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. για την απόδειξη του αριθμού των προσώπων που υπάγονται στην ασφάλιση, του είδους και του χρόνου της απασχόλησης και του ύψους των αποδοχών, μπορούν να προσδιορίζουν τις καταβλητέες εισφορές με βάση τα στοιχεία της ασφαλιστικής σχέσης τα οποία καθορίζουν κατά την κρίση τους (ΣτΕ 2609, 21/2006. 240/2011). Σε περίπτωση, πάντως, προσβολής με προσφυγή πράξεως επιβολής ασφαλιστικών εισφορών οι οποίες έχουν προσδιορισθεί με βάση την ευχέρεια που παρέχουν οι διατάξεις αυτές στα

όργανα του Ι.Κ.Α. ή πράξεως της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, με την οποία έχει ακυρωθεί κατόπιν ενστάσεως του εργοδότη τέτοια πράξη επιβολής εισφορών, τα διοικητικά δικαστήρια υποχρεούνται, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 79 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, να αποφανθούν με δική τους κρίση για τη νομιμότητα της κρίσης των οργάνων του Ι.Κ.Α. ενόψει των ισχυρισμών που προβάλλονται με την προσφυγή και των στοιχείων που προσκομίζονται προς απόδειξή τους (πρβ. ΣτΕ 2609/2006, 2744/1999, 2259/2012, 152/2013, 2924/2013).

3.Επειδή, περαιτέρω όπως παγίως έχει κριθεί, η πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια επιβολή εισφορών για την ασφαλιστική τακτοποίηση του εργαζομένου (Σ.τ.Ε. 684/2013, 351/1997, 4604/1998, 1981/2008 7μ.), καθόσον υπολογίζεται επί των οφειλομένων νόμιμων εισφορών και αποτελεί ποσοστό αυτής, ήτοι επιβάλλεται, εφόσον οφείλονται οι ασφαλιστικές εισφορές (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3246/2011, 159/2009, 1968/2006).

4. Επειδή, κατά το άρθρο 5 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.2717/1999 (Α'97) τα διοικητικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων όταν αυτές ισχύουν έναντι όλων. Αν δεν συντρέχει η προϋπόθεση αυτή, οι αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων δεν δεσμεύουν τα διοικητικά δικαστήρια τα οποία μπορούν να κρίνουν αντιθέτως, υποχρεούνται όμως, αν η απόφαση του πολιτικού δικαστηρίου είναι τελεσίδικη, να αιτιολογήσουν ειδικώς την απόφαση τους παραθέτοντας τους λόγους που οδήγησαν στο σχηματισμό αντίθετης κρίσεως επί του ίδιου ζητήματος και μεταξύ των ίδιων διαδικών σε σχέση με την κρίση που περιέχεται στην τελεσίδικη απόφαση πολιτικού δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, το διοικητικό δικαστήριο, προκειμένου να διαπιστώσει αν συντρέχουν οι εκτεθείσες προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., δεν δεσμεύεται, ως προς τη φύση ή τη διάρκεια της εργασιακής σχέσης από τελεσίδικη απόφαση πολιτικού δικαστηρίου που εκδόθηκε επί διαφοράς του εργαζομένου με τον εργοδότη του, αλλά

μπορεί να κρίνει διαφορετικά ως προς τα ζητήματα αυτά αιτιολογώντας ειδικώς την αντίθετη κρίση του (Σ.τ.Ε. 3530/2007, 1500/2010, 2262/2012, 2552/2013, 3795/2014).

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Στις 15-11-2002 υπεβλήθη η υπ' αριθμόν ...../2002 δήλωση απασχόλησης-καταγγελία του Π. Δ., ο οποίος δήλωσε ότι απασχολήθηκε, κατά τη χρονική περίοδο από τις 19-8-1998 έως και τον Ιούνιο 2002 και για 1.317 ημέρες εργασίας, στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, που έχει ως αντικείμενο εργασιών τις υπηρεσίες φύλαξης και τον διακριτικό τίτλο «G. S.», με την ειδικότητα του φύλακα χωρίς να ασφαλιστεί. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του προσκόμισε το υπ' αριθμόν ...../2002 Δελτίο Εργατικής Διαφοράς της Επιθεώρησης Εργασίας, πρόσκληση της Επιθεώρησης Εργασίας προς τον προσφεύγοντα, δυο υπεύθυνες δηλώσεις του ίδιου, στην μια εκ των οποίων ανέφερε ότι ο προσφεύγων δεν του έδινε ποτέ αποδείξεις πληρωμής ούτε βεβαιώσεις αποδοχών και στην άλλη ότι δεν προσκόμισε υπεύθυνες δηλώσεις των ιδιοκτητών των καταστημάτων στα οποία απασχολήθηκε, καθώς οι ιδιοκτήτες δεν τον γνώριζαν προσωπικά, αφού έκλειναν την επιχείρηση τους στις 9.00 το βράδυ και ο ίδιος αναλάμβανε τη φύλαξη από τις 10 το βράδυ έως τις 6 το πρωί. Περαιτέρω, προσκόμισε και την από 18-6-2003 υπεύθυνη δήλωση του Μ. Π., με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής στην οποία βεβαιώνει ότι ο καταγγέλλων εργαζόταν από τις 10 το βράδυ έως τις 6 το πρωί από 9 Αυγούστου 1998 έως 26 Ιουνίου 2002 στον προσφεύγοντα και έπαιρνε 2 ρεπό το μήνα και ότι το γεγονός αυτό το γνώριζε ο δηλών, καθώς ήταν γείτονας επί της οδού Φ. όλα αυτά τα χρόνια και του έκανε παρέα. Τέλος, ως μάρτυρες πρότεινε τους εργαζόμενους στην επιχείρηση: 1) Ι. Τ., 2) τον Π. Π. και τον Γ. Γ.. Εν συνεχεία, στις 16-5-2003 ο καταγγέλλων προσκόμισε στο καθ' ου: 1) τα πρακτικά της 30-9-2003 συνεδρίασης του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης και την ..... απόφαση του, σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων, που κατηγορούνταν για τη μη καταβολή στον

καταγγέλλοντα μισθών, επιδομάτων άδειας, Χριστουγέννων και Πάσχα για το χρονικό διάστημα από 19-8-1998 έως 25-6-2002 κρίθηκε ένοχος και 2) την υπ' αριθμόν ...../2003 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (ειδική διαδικασία) (στην οποία ο προσφεύγων δεν εμφανίστηκε και δικάστηκε ερήμην) με την οποία αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του προσφεύγοντος να καταβάλει στον καταγγέλλοντα το ποσό των 42.872,99 ευρώ ως οφειλόμενες αποδοχές για το χρονικό διάστημα από 19-8-1998 έως 25-6-2002. Ενόψει αυτών, εκδόθηκαν σε βάρος του προσφεύγοντος από το Υποκατάστημα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ευόσμου Θεσσαλονίκης, οι υπ' αριθμόν ...../2005 και ...../2005 Πράξεις Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.) με τις οποίες του καταλογίστηκαν εισφορές ύψους 20.436,54 ευρώ και 6.432,83 ευρώ αντίστοιχα για την ασφαλιστική τακτοποίηση του καταγγέλλοντα για το εν λόγω χρονικό διάστημα και οι υπ' αριθμόν ...../2005 και ...../2005 Πράξεις Επιβολής Πρόσθετης Επιβάρυνσης Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.Ε.) του ίδιου Υποκαταστήματος με τις οποίες επιβλήθηκε σε βάρος του πρόσθετη επιβάρυνση ύψους 14.305,18 ευρώ και 2.894,77 ευρώ αντίστοιχα. Κατά των πράξεων αυτών, ο καθ' ου άσκησε εμπροθέσμως τις ...../2005 και ...../2005 ενστάσεις του ενώπιον της αρμόδιας Τ.Δ.Ε., ισχυριζόμενος ότι ο καταγγέλλων δεν απασχολήθηκε ποτέ στην επιχείρηση του. Περαιτέρω, στις 30-9-2005 ο προσφεύγων, με το υπ' αριθμόν 20126/2005 έγγραφό του ενημέρωσε το καθ' ου ότι με την υπ' αριθμόν ...../2005 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης έγινε δεκτή η έφεση του κατά της πρωτόδικης απόφασης (υπ' αριθμόν ...../2003 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ειδική διαδικασία) και το Δικαστήριο δέχτηκε ότι ο καταγγέλλων δεν εργάστηκε ποτέ στην επιχείρηση του και ζήτησε τον επανέλεγχο της υπόθεσής του. Ενώπιον της αρμόδιας Τ.Δ.Ε. εμφανίστηκε η δικηγόρος του προσφεύγοντος και δήλωσε ότι ο καταγγέλλων είχε αναζητήσει εργασία στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, αλλά δεν εργάστηκε εκεί ποτέ, καθώς δεν είχε προσκομίσει την ειδική άδεια του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ενώ η δικηγόρος του καταγγέλλοντος δήλωσε ότι ο καταγγέλλων

εργαζόταν ως νυχτερινός φύλακας στην πλατεία Χ. και στη γύρω περιοχή και προσκόμισε ενώπιον της Τ.Δ.Ε. επιχειρησιακό σχέδιο και καρτελάκια της επιχείρησης τα οποία, σύμφωνα με την δήλωση της, τα άφηνε κάθε πρωί στα καταστήματα που επόπτευε. Περαιτέρω, ενώπιον της Τ.Δ.Ε. κατέθεσε και ο Μ. Π., ο οποίος επανέλαβε ότι είχε γραφείο στην οδό Φ. και έβλεπε σχεδόν καθημερινά τον καταγγέλλοντα που έκανε νυχτερινή βάρδια. Οι εν λόγω ενστάσεις απορρίφθηκαν, κατά πλειοψηφία, με την .../συν 2/22.01.2007 απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) του Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

6. Επειδή, ήδη, ο προσφεύγων με την κρινόμενη προσφυγή και το νομίμως κατατεθέν υπόμνημά του, επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης αυτής ως μη νόμιμης, ισχυριζόμενος ότι με την ...../2005 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης, κρίθηκε τελεσιδικώς ότι ο Π. Δ. δεν εργάστηκε ποτέ στην επιχείρηση του. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι το Γ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης με την υπ' αριθμόν ...../2006 απόφασή του τον έκρινε αθώο για το αδίκημα της καθυστέρησης καταβολής εισφορών που προερχόταν από την ...../2005 Π.Ε.Ε. και το Α' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης τον έκρινε αθώο για το αδίκημα της καθυστέρησης καταβολής εισφορών που προερχόταν από την ...../2005 Π.Ε.Ε.. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του προσκομίζει, μεταξύ άλλων: α) αντίγραφο της ...../2005 απόφασης του Εφετείου Θεσσαλονίκης, β) απόσπασμα της υπ' αριθμόν ...../2006 αθωωτικής απόφασης του Α' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, γ) αντίγραφο της υπ' αριθμόν ...../2006 απόφασης του Γ' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, δ) επικυρωμένο αντίγραφο του Βιβλίου Δικασίμων που τηρείται στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Αντιθέτως, το καθ' ου με την έκθεση απόψεών του υπεραμύνεται της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης.

7. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, συνεκτιμώντας και την υπ' αριθμόν ...../2005 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης, την υπ' αριθμόν ...../2006 απόφαση του Γ' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου

Θεσσαλονίκης, την υπ' αριθμόν ...../2006 απόφαση του Α' Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης και την ...../2003 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, και λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις που προπαρατέθηκαν, την ερμηνεία τους και τα πραγματικά περιστατικά και ειδικότερα: α) ότι για να αναγνωρισθούν εκ των υστέρων ημέρες εργασίας σε βάρος του εκάστοτε εργοδότη, ώστε να υποχρεωθεί στη συνέχεια ο τελευταίος να καταβάλλει εισφορές προς το Ι.Κ.Α - Ε.Τ.Α.Μ. υπό την ιδιότητα αυτή θα πρέπει τα αρμόδια ασφαλιστικά όργανα του Ιδρύματος κι αν ασκηθεί προσφυγή, τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια να διαπιστώσουν αιτιολογημένα ότι ο ασφαλισμένος παρέσχε πράγματι για λογαριασμό του εκάστοτε φυσικού ή νομικού προσώπου εξαρτημένη εργασία, β) ότι τα αρμόδια όργανα του Ιδρύματος, προκειμένου να θεμελιώσουν την ύπαρξη σχέσης εξαρτημένης εργασίας του καταγγέλλοντος και να επιβάλλουν τις ένδικες εισφορές, βασίστηκαν αποκλειστικά σε όσα δήλωσε ο καταγγέλλων και ο μάρτυρας του, Μ. Π., χωρίς να προβούν σε επιτόπιο έλεγχο στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, ούτε να λάβουν καταθέσεις των εργαζομένων της επιχείρησης που να βεβαιώνουν ότι γνώριζαν τον καταγγέλλοντα και εργαζόταν μαζί τους, ενώ ούτε και ο καταγγέλλων προσκόμισε ενώπιον της αρμόδιας Τ.Δ.Ε. υπεύθυνες δηλώσεις τους ή ένορκες βεβαιώσεις τους που να βεβαιώνουν όσα ισχυρίζεται, γ) ότι δεν προσκομίστηκαν στοιχεία από τους ιδιοκτήτες των καταστημάτων στα οποία ισχυρίζεται ο καταγγέλλων ότι προσέφερε υπηρεσίες φύλαξης στο πλαίσιο της εργασίας του στην επιχείρηση του προσφεύγοντος από τα οποία να προκύπτει ότι οι ιδιοκτήτες γνώριζαν τον καταγγέλλοντα και ότι τους παρείχε υπηρεσίες φύλαξης, δ) ότι από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ότι ο καταγγέλλων, Π. Δ., είχε την ειδική άδεια άσκησης του επαγγέλματος του προσωπικού ιδιωτικής επιχείρησης παροχής υπηρεσιών ασφάλειας (security) του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ώστε να μπορεί να εργάζεται ως φύλακας, ε) ότι δεν προκύπτει από κανένα πρόσφορο στοιχείο ότι ο Π. Δ. εργάστηκε στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, ενώ οι μάρτυρες που

ανέφερε στην καταγγελία του ότι μπορούσαν να επιβεβαιώσουν το περιεχόμενο της δεν προέβησαν σε καμία τέτοια επιβεβαίωση ούτε παρουσιάστηκαν ενώπιον των ασφαλιστικών οργάνων του Ιδρύματος, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν αποδείχθηκε ότι ο Π. Δ. απασχολήθηκε στην επιχείρηση του προσφεύγοντος, κι ως εκ τούτου, μη νομίμως επιβλήθηκαν σε βάρος του με τις προαναφερθείσες Π.Ε.Ε. οι ένδικες εισφορές για την ασφαλιστική τακτοποίηση του καταγγέλλοντος. Δεδομένου, δε ότι η πρόσθετη επιβάρυνση εισφορών έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια επιβολή εισφορών για την ασφαλιστική τακτοποίηση του εργαζομένου, ήτοι επιβάλλεται μόνον εφόσον οφείλονται οι κύριες ασφαλιστικές εισφορές (ΣτΕ 2963/2009), μη νομίμως επιβλήθηκαν, κατ' ακολουθίαν, και οι πρόσθετες επιβαρύνσεις εισφορών με τις προαναφερθείσες Π.Ε.Π.Ε.Ε.. Ενόψει όλων των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι έσφαλε η Τ.Δ.Ε. ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή των κρίσιμων εν προκειμένω διατάξεων, και ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση της, κατ' αποδοχή ως βάσιμου του σχετικώς προβαλλόμενου λόγου της κρινόμενης προσφυγής.

8. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθμόν .../συν 2/22.01.2007 απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) του Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Ευόσμου Θεσσαλονίκης, να αποδοθεί το καταβληθέν παράβολο στον προσφεύγοντα, ωστόσο, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, το καθ' ου η προσφυγή πρέπει να απαλλαγεί, ως ηττώμενος διάδικος, από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος (άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμόν .../συν 2/22.01.2007 απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (Τ.Δ.Ε.) του Τοπικού Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Ευόσμου Θεσσαλονίκης.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Απαλλάσσει το καθ' ου από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Θεσσαλονίκη, όπου και δημοσιεύθηκε σ' έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού στις 28-6-2017.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ